

Also the daughters of the *Koosim*

אף בנות כותים -

Overview

The גמרא stated that one of the י"ח דבר (according to ר' יוסי) was that young כותים girls¹ are considered נדות even while they are still in their cribs.² תוספות discusses the reason for this גזירה.

תוספות asks:

תימה לרבינו יצחק דבריש בנות כותים (נדה דף ל"ב, א ושם) מוקי לה כרבי מאיר דחייש למיעוטא -
The ר"י is astounded; for in the beginning of פרק בנות כותים the גמרא establishes
the ר"מ who is concerned for a משנה (which states מעריסטן) like ר"מ who is concerned for a minority³ -

והאי טעמא לא שייך אלא למאן דאמר כותים גרי אמת הן ואם ראתה טמאה מדאורייתא -
And this reason (of חייש למיעוטא that she may see דם) is only applicable
according to the one who maintains that כותים are valid גרים, so therefore if she
sees, she is טמאה מה"ת, therefore it is understood that they made a גזירה for all בנות כותים -

אבל למאן דאמר כותים גרי אריות הן לא שייך האי טעמא -
However according to the one who maintains that כותים are אריות, this
reason of חייש למיעוטא is not applicable -

דאפילו אם ראתה טהורה מדאורייתא דעובדי גילולים לא מטמאו בזיבה⁴ -
For even if she saw דם, she is טהורה מה"ת for גוים are not מטמא through זיבה -
ובשמעתין מוכח דלכולי עלמא בנות כותים הוי מי"ח דבר -

However in our גמרא it is evident that all agree that מעריסטן כותים טמאים
is from the י"ח דבר, even according to the one who maintains that כותים גרי אריות הן -
ולמאן דלא חייש למיעוטא או למאן דאמר גרי אריות הן היכי מני לה בי"ח דבר⁵ -

¹ The כותים were a nation that brought to א"י after he exiled the השבטים. They were attacked by lions and they subsequently converted to Judaism. There is a dispute whether their גירות was valid, or they are גרי נכרים (they converted only because of their fear from the lions), and it was an invalid גירות, so they are גרי נכרים.

² See רש"י ד"ה נדות that (we derive from ואשה [in טי, יט] ויקרא (מצורע) טי, יט) that a one day old girl is מטמא בנדות (if she sees דם), however the כותים do not follow this ruling, therefore the חכמים decreed that all their daughters are considered נדות.

³ The גמרא there asked if they saw דם then even בנות ישראל are נדות, and if they did not see דם, why are they טמא. רב answered that there are a minority of babies which see דם when they are still young and so therefore we are concerned by all בנות כותים perhaps they saw; this follows the view of ר"מ that we are concerned even for a מיעוט. [However by ישראל if they see דם מעריסטן their parents will treat them as נדות, but not the כותים (see footnote # 2.)]

⁴ There is no גזירה on גוים (זבים) like נכרים. (The גוים were גוים that all נכרים are like זבים.) The חכמים would not be גוזר on גרי אריות כותים (because a minority of them see דם as babies) if the כותים are גרי אריות, meaning they are not ישראלים, so even if they see דם they are not טמא, so why make a גזירה on something which is טהור מה"ת.

⁵ תוספות asks that in order to be גוים on כותים, we need to assume that they are Jewish (גרי אמת) for otherwise they are not מטמא בנדות, and we also have to חושש למיעוטא for otherwise if we follow the רוב, it is highly unlikely that a baby saw דם.

But according to the one who is not concerned for a minority (but rather follows the majority) or according to the one who maintains the גרי כותים are אריות, how can כותים be counted in the דבר, There is no reason why they should be טמא -

ועוד דרבי יוסי אית ליה דגרי אריות הן במנחות בפרק רבי ישמעאל (דף סו, ב ושם) -

And additionally, for ר"י maintains in מסכת מנחות that פרק רבי ישמעאל כותים are גרי אריות -

דאית ליה תורמין משל עובד גילולים על של כותים⁶ ומשל כותים על של עובד גילולים⁷ -
For כותים maintain one may separate תרומה from a נכרי's produce on produce and from כותים produce on נכרים produce because both are not Jewish -
והכא חשיב אליביה בנות כותים בי"ח דבר⁸ -

But here in our גמרא the בנות כותים are considered part of the דבר, according to ר"י!

ויש לומר דבנות כותים אתיא לכולי עלמא וגזרו עליהן שיהיו נדות שלא יטמעו בהן⁹ -

And one can say that the בנות כותים is according to everyone, and the בני ישראל decreed on the בנות כותים that they should be נדות, in order that the בני ישראל will not intermingle with them -

והא דמוקי התם מתניתין כרבי מאיר¹⁰ משום דסיפא מוכחא דלא הוי משום טימוע -

And the reason the גמרא there establishes the משנה (of בנות כותים) like ר"מ, it is because it is evident from the סיפא that the injunction against בנות כותים in this משנה is not because of טימוע. טימוע shows how in this משנה the reason is not because of טימוע -
דקתני הכותים מטמאין משכב התחתון כעליון מפני שהן בועלי נדות מספק¹¹ -

⁶ This means one can take the produce (wheat) from a נכרי and proclaim that this wheat should be תרומה for the wheat which belongs to a כותי, so תרומה will not need to be taken from it again. [The כותי and/or the נכרי want to be תרומה.]

⁷ The rule is we cannot be מפריש תרומה from produce which is חייב בתרומה for produce which is פטור from תרומה, and vice versa. However one can be מפריש (from חייב on חייב and) from פטור on פטור. Here they are both (the עו"ג and כותים) considered פטור since גרי אריות הן, so they are not obligated to separate תרומה.

⁸ See footnote # 4. It is not logical to be טמא on גזר טמא even if חיישינן למיעוטא (which ר' יוסי agrees to), since כותים are not טמא בנדות at all, מה"ת, so why make this גזירה?!

⁹ This reason שלא יטמעו בהן (not to intermingle with them) in order so we should not follow in their ways or intermarry with them, is valid whether the כותים are גרי אריות or גרי אמת, whether we are חושש למיעוטא or not. The fact that all בנות כותים are נדות will keep the two communities separate.

¹⁰ If the reason for בנות כותים כנדות is because שלא יטמעו בהן what does it have to do with למיעוטא; it is not on account of them seeing דם, so it is according to everyone, not only according to ר"מ!

¹² **For the מטמאין משכב התחתון כעליון** 'are כותים that סיפא states in the משנה **because they are possible נדות** -

ומסיים ואין שורפין עליהן את התרומה¹³ מפני שטומאתן ספק -

And the משנה concludes, 'but we do not burn תרומה on account of them, because their טומאה is doubtful'. This concludes the citation from the משנה there.

משמע דקאי אף אקטנות דאיירי בהן¹⁴ -

It seems that the expression of מפני שטומאתן בספק refers also to the minor בנות **which the משנה was discussing** that they (too) are נדות (only) because of a ספק.

In summation; according to the משנה in נדה the גזירה on כותים (as one of the דבר י"ח) was because of נדה; however according to others it was one of the דבר י"ח on account of נדה.

anticipates a difficulty: תוספות

והא דקאמר התם¹⁵ **רבי יוסי מעשה היה בעינבול**¹⁶ **והטבילוה קודם לאמה**¹⁷ -

And regarding this which ר"י related there; 'there was an occurrence in עינבול and they were טובל the daughter before her mother' -

replies: תוספות

לאו משום דחייש למיעוט מייתי ראייה דמיעוט דשכיח הוא¹⁸ -

ר"י did not bring this proof that it is a common minority, because ר"י is concerned for the מיעוט -

דהא טעמא דרבי יוסי משום טימוע -

For the reason according to ר"י is because of טימוע, but not because of a ראייה -

¹¹ In our משניות (on ב, לא) it does not say 'מספק' (just נדות).
¹² מטמא זב refers to something one lies on (a bed); עליון is something which is above the person (a blanket). A זב is מטמא the תחתון (no matter how many layers) when he rests on it so it is an אב הטומאה (like the זב); however he is מטמא the תחתון (זבים ודאי כותים) (who are not ודאי כותים) by גזור (only). They were ראשון לטומאה (meaning their תחתון becomes טמא like the זב של זב) (ראשון לטומאה).
¹³ This means if תרומה came in contact with כותים or בנות כותים (who are not טמא ודאי) the תרומה is טמא מספק, so we do not burn it.
¹⁴ If we are not שורף תרומה on account of the בנות כותים because בספק טומאתן, this indicates that their טומאה is not because of טמא (for what ספק is there), rather their טומאה is because they are אמת גרי and חיישינן למיעוטא and we are concerned that she may have seen דם. Therefore the גמרא states that the משנה there (which is בנות כותים) (מספק) is (only) according to ר"מ who is חייש למיעוטא (and maintains הן אמת דן).
¹⁵ ל.ב.א.
¹⁶ In our text there it reads עין בול (not עינבול).
¹⁷ A woman who gives birth to a daughter is טמא for fourteen days before she can be טובל. The baby daughter became a נדה (in the first few days) and they were טובל her after seven days, while her mother was still לידה. This would seem that ר"י supports the view that בנות כותים are טמא because of the נדה concern, but not because of טמא.
¹⁸ It would seem that ר"י is following up on the reason why בנות כותים נדות מעריסטן is because of the concern that she saw דם, so ר"י is relating this incident to show that it is not that uncommon for this to happen, תוספות rejects this explanation.

אלא לכך מייתי ראיה דאי לאו דשכיח הוא -

Rather **ר"י brings proof** that one may see דם as a baby, for if it were not common - לא הוי לן למיגזר שיהו נדות מעריסותיהם משום טימוע דלא ליהוי כחוכא ואיטלולא¹⁹ -

We should not have been גוזר that the בנות כותים should be מעריסותיהם, on account of טימוע, in order it should not be a mockery and ridicule.

asks: תוספות

ואם תאמר היכי חשיב ליה לרבי מאיר בי"ח דבר -

And if you will say; how can ר"מ consider בנות כותים as one of the דבר - **יה"ח דבר** והלא בלאו הכי בכל מקום חייש רבי מאיר למיעוטא²⁰ -

For even without the דבר יה"ח we know that ר"מ is always למיעוטא so the בנות כותים should have always be considered as נדות, even before the דבר יה"ח?!

answers: תוספות

ויש לומר דהכא הוצרכו לגזור משום דדמי לחזקה ורובא שלא ראתה -

And one can say; that here (by בנות כותים) it was necessary to be גוזר (and they would not be טמא on account of למיעוטא חוששין alone), for it is like there is a חזקה and a רוב that she did not see דם; the חזקה that she did not see דם is -

דמסתמא עם יציאתה לעולם לא ראתה²¹ ואוקמי אחזקה²² -

For presumably as she left the womb and entered into the world she did not see דם, so we set her on this חזקה that she did not see דם -

וסמוך רובא²³ לחזקה ואיתרע ליה מיעוטא²⁴ -

And let the רוב support the חזקה, so her מיעוט became flawed -

ולא הוה חייש רבי מאיר אי לאו דגזרו ליה בי"ח דבר²⁵ -

And ר"מ would not be concerned for such a מיעוט, unless they were גוזר on it by the דבר יה"ח -

¹⁹ Granted that the reason for this גזירה is on account of טימוע, however the גזירה (to prevent this טימוע) was that the בנות כותים are considered נדות; how can they be considered נדות as babies, if babies are never נדות. People would scoff at this. Therefore ר"י brought this incident to show that it is not uncommon for babies to become נדות. Therefore we can declare them נדות, in order ליטמע בהן.

²⁰ A minority of babies see דם, and the כותים (גרי אמת) do not consider them טמא, therefore all בנות כותים are (חושש למיעוטא ר"מ, but rather we are חושש לרוב according to ר"מ, but rather we are חושש למיעוטא).

²¹ This presumption is axiomatically accepted.

²² When we are uncertain whether a certain even took place or not, we determine the situation before this doubt arose, this is the חזקה status, and we assume this חזקה status to be in effect until we know otherwise. Here too we assume without doubt that when the baby was born she did not see דם. If we are uncertain whether or not she saw afterward, we retain her חזקה status that she is טהורה until we know otherwise. The חזקה tells us she is a טהורה.

²³ The majority of babies do not see דם. Both the רוב and the חזקה inform us that she is not a נדה.

²⁴ It is not a 'regular' מיעוט for which ר"מ is חושש, but rather a weakened מיעוט, for which even ר"מ is not חושש.

²⁵ See 'Thinking it over' # 1.

דהוה ליה מיעוטא דמיעוטא כדמוכח בריש פרק בתרא דיבמות (דף קיט, א) -

For this weakened מיעוט is like a minority of a minority for which ר"מ is not מסכת יבמות פרק of 26. as is evident in the beginning of the last חושש

asks: תוספות

ואם תאמר למאן דאמר בפרק ב' דמסכתא עבודה זרה (דף לו, ב) גזרו על בנותיהן משום דבר אחר -
And if you will say, according to the one who maintains in the second פרק of
that they decreed on their daughters (of נכרים) because of 'another
thing';²⁷ - גזרו על בנותיהן

היינו שיהיו נדות מעריסותן אמאי חשיב להו בתרתי גזרות בנותיהן ובנות כותים²⁸ -
Means that the נדות should be from their cribs; why do we consider
them as two בנות כותים (נכרים) and גזרות; it should be one גזירה?!

answers: תוספות

ויש לומר דצריכי דאי גזרו בעובדי גילולים הוה אמינו משום דאדוקי בעבודת כוכבים טפי -
And one can say that they were both necessary, for if they were גזר by עו"ג we
may have assumed that because עו"ג are greatly attached to ע"ז, so we are
concerned that being close with them may lead to ע"ז -

אבל בנות כותים לא -

However בנות כותים who are not that attached to ע"ז, there is no גזרה on them, for even
if we mingle with them it will not come to ע"ז -

ואי גזרו בכותים משום דרגילין ושייכי טפי גבי ישראל²⁹ מעובדי כוכבים אבל עכו"ם לא:
And if they would decree by בנות כותים, I may have thought it is because they are
more available and have a greater connection to the ישראל than עכו"ם, so the
chances are greater that we would learn from them, but by עכו"ם (where there is
less co-mingling) they were גזר. Therefore there needed to be two גזרות.

²⁶ The case in the משנה there (קיט, א) where a woman had no children and her husband had no brothers. However she had a mother-in-law (חמות) in a distant country. Her husband died; the rule is this childless woman is allowed to marry, and we are not concerned that perhaps her חמות gave birth to a son, who is now her יבם, and she cannot marry unless this son is either מייבם her or give her חליצה. The rule is she is permitted to marry even according to ר"מ who is חייש למיעוטא. The reason is she is בחזקת היתר לשוק for up to now she had no brothers, and the רוב is also in her favor, for even if her חמות became pregnant, in the majority of cases the child would not be a זכר (the יבמה לשוק is only if her husband has a brother), since there is an equal amount of זכרים and נקיבות, and a certain amount of miscarriages, so זכרים are generally a מיעוט, and there is also the חזקה, which makes the chances of a זכר a מיעוטא. The same applies here where there is לחזקה. The same applies here where there is לחזקה, and even ר"מ is not חושש למיעוטא דמיעוטא דמיעוטא. The same applies here where there is לחזקה.

²⁷ This means ע"ז. If they were to interact with בנות הנכרים it may come to ע"ז.

²⁸ משום ד"א. There should have been one גזירה, either on the בנות עכו"ם or בנות כותים and we would derive one from the other. See 'Thinking it over # 2.

²⁹ The בנות observe some of the מצות.

Summary

שלא יטמעו בהן בנות כותים נדות מעריסתן גזירה that The

Thinking it over

1. נדות states that even according to ר"מ the בנות כותים would not be נדות, since רובא לחזקה מעריסותיהן. However they were גוזר on them to be נדות as part of the דבר י"ה.³⁰ Presumably the משנה which states טומאתן מספק is referring to the post גזירה (since before that there was no נדות). The question is, according to this משנה (which follows the view of ר"מ), why were they גוזר on the בנות כותים; if it was because of טימוע, why is called טומאתן מספק, and if it is because of ספק נדות, what changed to make them make this גזירה?³¹

2. When תוספות asked that there should be only one גזירה (either on בנותיהן or בנות כותים),³² was that according to the one who maintains גרי אריות or according to the one who maintains גרי אמת, or according to both?

---

³⁰ See footnote # 25.

³¹ See אור החמה.

³² See footnote # 28.